

# **Badische Landesbibliothek Karlsruhe**

**Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe**

**Prolegomena in logicam - Cod. Ettenheim-Münster 276**

**[S.l.], [17. Jahrh.]**

In libros priorum analyticorum

[urn:nbn:de:bsz:31-129925](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-129925)

In libros priorum analytiorum : 180

Quod quod resoluunt conclusionem in sua principia  
 nihil est nisi analysis aliud quod rei alicuius ad suas  
 partes reuocatio, ut in domum resoluimus in lapide  
 des lignum & filij hanc reuocatio vel physice id est  
 realiter resoluendo, vel logice id est resoluendo per ra-  
 tionem tam et illam, dices quod quod docemur unum  
 ponere syllogismum si hi libri resoluunt syllogismum videtur  
 si sibi opponi componere et resoluere quod docemur  
 componere syllogismum et cogere resolutionis non per resolutionem  
 sicut non demonstrando domum non facimus quod quod domum  
 sed per cogere huius demonstrationis docemur modum faci-  
 endi alia vice domum hanc non cogitatio est praxis  
 actiua et qua diximus dirigere modum discendi  
 insipientibus diuina praxis quod est duplex resolutio  
 prima coniectura quod resolutio coniectura in primum  
 pia etiam forma disposita, et etiam rebus mor-  
 dat et figuras quibus fortiter uoluntatem etiam uoluntate  
 quibus quod coniectura resoluimus in principia  
 etiam modum priores hi diuisi a priori resolutione  
 et postteriores a posteriori quamquam teste Paeio  
 in suo organo hanc appellatio priorem et posteriori  
 non fuerit tempore Antis sed primum fuerit inter.  
 diuisa tempore Galeni. quare etiam quod quod sit uoluntate  
 horum librorum per breuiter totum non est sola demonstratio  
 ut patet ex cap. 4. in quo dicitur Antis et se prius ab-  
 non syllogismum postea et demonstratione ex quibus uerbis et uoluntate  
 quod uoluntate horum librorum saltem unimariam esse syllogismum in  
 genere considerata et etiam forma abstractendo ab omni  
 nomina determinata in 49 potest fieri syllogismum disposita

X

N.

X

zplex resolutio.

93.

X

Syllogismum etiam  
hor. lib.

In libros priorum analyticorum.

obis priorum  
et syllogismorum.

Q.  
R.

primariam quia alij ponunt solum syllogismum per obis alij angli  
ut Narsflig sed in re parvi momenti non videtur magis  
per contextum horum constat et hic tractari de  
similitate inductione et exemplo et saltem primi  
parte obis esse syllogismum non reliqua per conclusionem in  
syllogismo ad quem velut ad principalem analogatum se  
referunt Quare in hoc libro in posterioribus  
faciant unum tractatum respectu rebus in proemio  
posteriorum numero et quod non faciunt ut vult Bur  
zano quia in hoc tractatu syllogismorum non tam ad in  
monstrum sed ad syllogismum topicum sophisticum per cum  
quibus in non faciat unum tractatum non quod faciat unum  
in demonstrare nec obstat quod Aristoteles hic dicit se tra  
ctatum de demonstrare non per in libro isto parte textus  
et sic ait se tractasse de syllogismo et analogia et hic et  
ait se per syllogismum deinde aliter de demonstrare  
unde hic sensus est demonstrare et sequi hanc librorum  
non ita nec obstat etiam eadem in principio quia sunt  
a diversis resolutionibus nec quod materia et for  
ma pertinent ad eandem tractatum quod in prioribus tra  
ctatibus forma in parte: materia non hinc verum et si forma  
sit uni propria non aut si eorum sit plures forma aut  
syllagistica eorum et syllogismorum ceteris topicis non propria  
demonstrare nos potest brevitate eorum et ordinata  
tunc aliquantulum ob conpendium mutato quod et syllogismorum  
resolutione quia eorum solent breviter expeditur.

Tractatus de syllogismo  
Quaestio de syllogismo non.

Ant: primus & sine

*syllogis.*

*et sic syllogis*

Definitio syllogismi ab Ant. cap: 10. oratio in qua  
 quibusdam positis, aliud quod ab his positum est ex necessitate  
 alicuiusmodi eo quod haec sunt. Et sic oratio est generalis quam  
 vis tunc remota, proxima vero est assertio, et ideo oratio non  
 orationes quae licet syllogismi habeat tres terminos tunc efficiuntur  
 una oratione, non unitate simpliciter dicta, sed ut de  
 eis libere per copulationem et unionem in medio termino  
 non ideo unitate finis et effectus quae ordinantur ad asser-  
 tionem conclusionis, et in qua quibusdam positis, id est premissis  
 et dispositis tunc connexionem in medio termino  
 in alio modo maiore et minore ut explicat ratio  
 tamen. Et sic libere tra: 10 c. 5. et sic excludit En-  
 timema et similes artus qui carent alterutra ha-  
 erentia, et aliud quod alicuius ab his qui positum est  
 ut illud quod est aliud a premissis a quibus differt  
 sic sicut effectus a causa ut multum libere ita quae caret  
 sequentibus quae ponitur in utraque premissarum ut multum  
 For: 6. in istis, quod quae in ratione est diversus asserens  
 ab asserens premissarum, et ex necessitate alicuius id est ulti-  
 mus consideranda est ratio concessis premissis, et eo  
 quod haec sunt id est quae premissae ita sunt dispositae tunc  
 in alio modo et figura non ea est vis consequentis ut ex-  
 presso antecedente consideranda sit ratio, reijctis haec  
 particula modis inutiles nota tunc hanc necessitate  
 Et duplici ratione et necessitate quae ad executionem artus  
 ita quae ad specificationem artus, et quod necesse est sequi  
 executionem, postea magis executionem, ut quod ponit supra in  
 cyne, igitur necesse comburet, ita est quod non necesse  
 ita quae.

*utis consequat  
 solis.  
 Nota.*

*in necessitate  
 ita quae.*

A 2. Ut: syllogis sit disjunctus et consequentia.

legit exercitum posita mea et suscipere exercitum  
sed pl. supponit. autem posito tu quod qd. velit facere  
exercitum et illud facere tali modo et in tali spe  
sic illa e posterior necessitas nat. postis qd.  
miseris non interio necio conclusionem sed libere  
michi e illam inferre posito tu quod velim in-  
ferre conclusionem debeo illi assentiri velim non  
lim et n. possim dissentire.

Not: Edus.  
Utam syllogis sit disjunctus et consequentia.

divisio disjunctio  
usq. 10.

10.  
prior qd.

alter qd.

Nota qd.  
disjunctio consequentia

de disjunctio

illativa qd.

Nota 10. disjunctio dicitur dicitur apud Ciceronem qd. et alii  
10. l. 10. in disjunctio dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur  
et generalitate prior e multitudo cognita sibi  
precedentia sine dependentia unig ab alia ut hoc e  
ait Leo e miles, et fil qd. unum post aliud cognovimus  
vocaturus in proprie disjunctio. alteri id e  
e in consequentia, et e progressus a cognate et asserpsi  
unig pponit, ad cognate et asserpsi alterig in dependentia  
dentia unig cognate ab alia, et fil qd. unum post alia  
ad indicamus, et cognovimus sine ut dicit Fonseca.  
6. instans 10. e oratio in qua aliquid ex aliquo vult  
q. Nota 2do. dicitur dicitur consequentia e in bonis et malis  
tam ut d. q. l. 1. 6. instans. 2do. bona consequentia  
cognovimus sunt duo documenta q. ab eis afferuntur  
dicitur dicitur in illativa tantum et in illativa  
sunt et probativa sicut q. dicitur in argute  
consequentia illativa tam e q. n. tal terminus

De syllogis sibi discursus et consequentia. 182.

in antecedente q n fit in consequente qz fit & modis /o qto eadem ppositio colligit ex seipsa ut ho e ait go ho e ait qto qto ex appdente ut 2o  
 ois ho e ait, go, n aliqs ho n e ait, zio qto sub, 3o  
 alternata ex subalternante ut eis ho e ait go  
 aliqs ho e ait, quanto qto conuersens ex conuersa 4o  
 ut eis ho e ait go aliqs ait e ho. Inq. a. se  
 consequentia illativa et p. b. illativa simul. Ratio in qua  
 long continet aliqs terminus in antecedente q n con-  
 tinet in consequente ut in dico ho e ait go ho e  
 zitis in antecedente e ait go n e in consequente  
 tu hac & per q. n. inuentione, continetur et  
 exegit, inuentione zio in male et forte ut dicit  
 For. l. c. 313 vnde consequentia qui forma concludit,  
 malis q in p. h. maas, quod ut illa nota zio for  
 maas quod forma ee dupliem, alia maas et for  
 ma ipse consequentia sive illationis, alia p. p. con-  
 sequentia maas p. p. consequentia e habitudo p. d. cati  
 in p. h. unius p. p. nis q triplex e necessa, con-  
 tingens, impossibilis, maas ipse consequentia e habitudo  
 de luminosa q uideatis p. p. nis ad terminus con-  
 sequentis q hac maas fit ut n ex quolibet ante-  
 cedente in terat quodlibet consequentis sed ex tali  
 antecedenti tale consequens, id e tm affirmatiua  
 aut tm negatiua, aut uniu. aut tm particulari  
 forma p. p. nis e p. p. x essentialis q e conuatiua q  
 d. p. h. in p. h. qto antecedentis e e necessa  
 ut fit p. h. ut uideatis in lib. p. p. nis forma

illativa sive  
 modis. 10  
 2o  
 3o  
 4o  
 illati: Et p. h.  
 simul q. d.  
 long sunt & p. h.  
 tertio dicitur  
 maas consequentia  
 p. h. consequentia  
 maas q.  
 Nota 3o  
 habitudo triplex  
 maas consequentia  
 p. d.  
 forma p. p. nis  
 ut p. h.

A. 2. Ut: Syllogis sit discursus et consequentia  
 forma conlega  
 1<sup>o</sup> Consequens est res ab d. propositio & ponitur etiam si qu.  
 2<sup>o</sup> est modum d. q. b. p. f. e. u. l. b. 6. c. 11. u. 1. p. 1. q. 1.  
 ut forme concludit  
 1<sup>o</sup> forme concludit q. d. res ab eade modo d. f.  
 2<sup>o</sup> forma colligendi in oi ma. n. e. i. a. u. t. i. n. g. e. n. t. i.  
 et impossibili concludit, ut aut scilicet idem.  
 ad hoc s. e. q. 1.  
 2<sup>o</sup> q. d. figura requiritur s. / o. ut scilicet eadem  
 d. propositio et ordo verborum in q. b. u. r. m. i. s.  
 2<sup>o</sup> confectionis. Et ut scilicet eade acceptio et  
 3<sup>o</sup> signatio medijs, anxiationis sine suppositio. q. d.  
 ut scilicet eade est ab alijs qualitas ut si fuit  
 d. propositio affirmativa in antecedente semper in  
 alijs sit affirmativa, si vero fuit negativa et  
 in alijs sit negativa. Et ut scilicet eade quon.  
 4<sup>o</sup> 5<sup>o</sup> itaq. enunciatione. Et ut scilicet eade con.  
 ditionis et nexus principatu eorum in for.  
 tus materiae concludit q. d. eade forma or.  
 d. h. u. r. i. s. p. e. t. e. r. a. n. i. c. o. n. t. i. n. u. i. t. u. r. i. n. o. i. s. e. d. t. e. n. i. n. f. i. n. i. t. i.  
 ma. s. i. m. i. l. i. s. a. u. t. m. a. x. d. i. s. t. i. n. c. t. i. q. d. t. a. m. i. n.  
 posteriori quon in priori conlega est habi.  
 tudo n. e. i. a. i. n. t. e. r. r. a. t. i. o. n. i. s. a. n. t. e. r. e. d. e. n. t. i. s. e. t  
 consequentis aut utrobique contingens aut  
 impossibilis. dicendum q. d. p. r. i. m. a. g. e. n. t. i. s. s. y. l. l. o. g. i.  
 6<sup>o</sup> a. n. t. e. p. e. s. s. e. n. c. o. n. s. e. q. u. e. n. t. i. a. i. l. l. a. t. i. o. n. e. s. t. p. r. a.  
 h. i. a. l. s. i. m. u. l. c. o. n. t. i. n. e. t. n. i. m. e. d. i. u. i. n. a. n. t. e. d. e. n. t. e. q. u. o  
 ca. s. u. i. n. c. o. n. s. e. q. u. e. n. t. e. r. e. m. o. t. i. v. e. a. u. t. e. n. e. r. a. g. e. n. t. a. e. t  
 conseq. in i. n. s. u. p. t. a. e. t. u. l. t. i. m. i. s. o. r. a. t. i. o. n. e. q. a.  
 u. i. c. o. n. t. i. n. e. t. u. n. e. n. i. t. e. t. g. e. n. t. i. s. g. e. n. e. r. i. s.

ut forme concludit  
 1<sup>o</sup>

ad hoc s. e. q. 1.  
 2<sup>o</sup>

2<sup>o</sup>  
 3<sup>o</sup>

4<sup>o</sup>  
 5<sup>o</sup>

in i. n. s. u. p. t. a. e. t. u. l. t. i. m. i. s. o. r. a. t. i. o. n. e. q. a. u. i. c. o. n. t. i. n. e. t. u. n. e. n. i. t. e. t. g. e. n. t. i. s. g. e. n. e. r. i. s.

6<sup>o</sup>

Ad. 17: *Syllogus* ex aperte falsis sit simp: *Syllogus*. 183.

Quoniam *Syllogus* est *consequens* et *veritas* forte  
quando *Syllogus* veri nominis *probat* quia *semper* *consequens*  
si *propositio* ut ostendit *pro* *Syllogus* in *sententia* *conclusio*  
per *dispositionem* *terminorum* *et* *bonum* *modum* *et*  
*figuram*. *Aut*: *Pro*.

Unum *Syllogus* ex aperte falsis sit  
simpliciter *Syllogus*.

Quod *negatione* *et* *quod* *non* *possent* *ab* *figurari* *et* *per* *Syllogus* *demonstrativum* *ex* *veris*,  
*pro* *probabilitate* *veris*, *psendographis* *et* *son-*  
*phisticum* *ex* *apparenter* *veris* *et* *probabilitate*.  
Ad *Syllogus* *et* *constare* *ex* *iudicio* *et* *assensu* *sed* *fals-*  
*is* *proponit*: *non* *possumus* *aperiri* *quod* *Syllogus* *aperte* *falsus* *non* *est*  
*Syllogus* *probat* *in* *Syllogus* *constat* *enunciatione* *sed* *enunci-*  
*atio* *et* *assensus* *et* *iudicium* *ut* *dicitur* *in* *libro* *perihemero-*  
*nias* *probat* *in* *quod* *si* *video* *aliquid* *esse* *aperte* *falsum* *impossi-*  
*bile* *est* *ut* *scito* *iudicium* *esse* *verum*. *Ob*: *primo* *Syllogus*  
*ex* *literis* *in* *quod* *b* *est* *c* *sed* *a* *est* *b* *quod* *a* *est* *c*  
*aut* *aperte* *falsus* *sed* *his* *usque* *et* *pro* *in* *his* *libris* *quod*  
*et* *aut* *Syllogus* *ex* *aperte* *falsis* *sunt* *pro* *Syllogus* *et*  
*pro* *in* *sunt* *aperte* *falsi* *et* *pro* *et* *pro* *concedit*,  
*nam* *vero* *negat*, *et* *hoc* *posteriori* *modo* *aut*  
*pro* *aut* *nam* *nam* *loco* *reum* *ponunt* *literas*,  
*atque* *ideo* *in* *proponat* *res* *vera* *his* *literis* *et*  
*Syllogus* *ex* *literis* *erunt* *ex* *veris* *proponit*. *Ob*: *et*  
*forma* *essentialis* *rei* *non* *est* *nisi* *in* *moda* *proponit*,  
*nata* *sed* *forma* *essentialis* *Syllogus* *id* *est* *bonum* *modum*  
*et* *figuram* *reperit* *et* *in* *materia* *aperte* *falsa*

+ *per* *Syllogus*.

Ob. 1.

et.

Ob. 2.



44.

U: conclusia fit d' eia sylmi

R

go et illa suffices ad syllogizandum. magis  
ei figura sunt in materia falsa apparente et ut  
libet materia conceditur sunt facti in materia falsa  
et tunc negat ratio et quia forma centralis est  
dispositio personarum et connexiones factae hic non  
sunt connexiones cum non adhibentur et asseruntur  
tamen materialiter quod non satis est.

Ant. Alus

U: conclusio fit d' eia sylgi

epistola  
veteris syllogizandi

Et est quaestio de nomine, et plura non accipiuntur syllogizandi  
ab Aristotele sed per solas promissas et quibus potest inferri con-

2

sequitur ut sunt tales et 25 libri primi primum et  
autem et oratione discursum in qua quibusdam pro-

Om p.

dicendum quod in primo exceptione conclusionem non esse  
de eia sylgi ita Albertus Magnus c. 5. ubi primo

Om q.

primum t. 6. et ibi inde quia conclusio comparatur in  
promissis et eorum effectibus effectibus aut non est de eia

conclusionem esse de eia sylgi non sicut videtur de  
consequente de transitive ab una parte ad aliam in  
de eia sed syllogizandi et probantibus diversis quod oportet

transire ad conclusionem ad syllogizandum dicitur effectibus conclu-

clisio non est quod dependet ab promissis et quod quae transi-

fitur. Quae est de eia  
de primo primum regulatiuis sine de eia sylgi

27. Ar. qd ei qd sint principia regulativa. 184

Duplicia sunt principia scilicet intrinseca et extrinseca in  
intrinseca sunt ex qbus scilicet intrinsece componitur  
et sunt duplicia una scilicet forma filii, extrinseca  
sunt qd scilicet intrinsece non constituent sed extrin.  
scilicet tunc dicuntur hae et extrinseca sunt regulativa  
scilicet directiva et indirectiva, hae quaestiones aguntur  
et regulativas et qbus aliter mentione fecit l. 10 c. 7.

Not: Uniq

Quid et qd sint principia regulativa.

Dicendum qd principia regulativa sunt qd se int instar  
regulae scilicet quod oes filii extrinsece, evidenter in se  
sunt sua ratione, sine qd sunt modis terminis quo  
evidenter probat evidentia filii aliquid concludentis.

Dicendum eto duo principia regulativa assignari ab Aristotele  
primum est dicitur et omni et dicitur dicitur et nullo. dicitur et omni

Et quando quod dicitur de unitate et subiecto, et de contentis sub  
illo dicitur et nullo quod quod negatur unitate et subiecto  
quod de contentis sub illo dicitur non quod agitur dicitur.

Dicitur et duplex dicitur et omni, et de nullo, primum ut  
causam prioris scilicet eo quod tractetur in libris prioribus,

secunda posterioris scilicet eo quod tractetur in libris posterioribus,  
dicitur et omni posterioris scilicet eo quod quod vere et  
nemo dicitur et subiecto vere et nemo dicitur et  
de contentis sub illo scilicet vere adhibet quantitas unitatis ut omni  
sive n' ut hoc est aut ex omni hoc est aut. dicitur et nullo

posterioris scilicet eo quod quod negatur vere et nemo  
de subiecto negatur vere et nemo de contentis sub illo

quod principia sunt  
intrinseca quod  
extrinseca quod

ut agitur, extrinseca

omni 1o.  
principia regulativa  
1o

omni 2o.

causam extrinseca.  
dicitur et omni quod

dicitur et nullo quod

omni 3o.

dicitur et omni  
posterioris scilicet  
1o

de nullo post:  
1o

q. 7. qd et q sint principia regulativa.

siue addit uox nulli siue non, ut nulli ho e lapis  
ho n e lapis. Siu d oi prioristice e qd aliqd  
pdicat unitat d subo distributo p oib sub illo con-  
tentis siue p dicit uere siue falso ut ois ho e  
ait ois ho e lapis. dicit d nullo prioristice e qd  
aliqd negat unitat d subo distributo p oib sub illo  
contentis siue negat uere siue falso ut nulli ho  
e risibilis nulli ho e lapis. ratio d disparitatis int  
haec duo dicta e qd in in lib: posteriorum agat d  
demonstra q regit qdones necessarias rae mox fit ut  
dicta d ai est d nullo posterioristice semp debeant  
e uera e necessaria in libro uero priorum in agat  
d filgo in uoi e secunda forma latius auipi  
at dicit d oi e d nullo in ordine fo. ad forma  
syllagistica n ad necessitate e ueritate dicit sed  
ad unitate eius. Dicendum qd haec duo pna ee  
realit e euidentia nota qd id admittit haec ois  
ho e aut admittit e haec hic ho e aut e hic e uni-  
te n. distributo appollet oib suis inferiorib. Dicendum  
qo modu quo haec pna regulant filgos qd in pro-  
batione filgoru semp assumunt p medio termino ad  
d q filgi resoluunt in haec dicta uelut in termino  
e principiu euidentiae s.g. ois filgi in quo e dicit  
d oi siue in quo quad p dicit d subo p dicit et  
d contento sub illo bene concludit in barbara et dary  
haec fit go ite ois filgi in quo e dicit d nullo siue  
in quo qd negat d falso negat d contento sub illo haec  
fit in darent et ferio go. Dicendum quibus

dic d oi pri  
oristice q

qd prioris: dicit  
d nullo.

disparitas int  
haec dicta.

Om 5.

Om 10.

Om 10.

syllogos explicit continere hanc partem sicut alba et im.,  
 mediate est potestate et virtute sicut syllogi continent <sup>in continere</sup>  
 alba hanc partem in quibus medius terminus subijctus maiori  
 extremo, minus. a. extremum tum medio termino tum  
 maiori. extremo sic enim quod si aut negatur et falsum  
 si aut negatur et contento sub illo tales syllogi sunt bar.  
 bara, clarant, dary, ferio, quod est ideo dicuntur ple.  
 sti et evidentes. illi vero syllogi continent potestate in <sup>potestate quod</sup>  
 quibus non ita se habent medius terminus et minus extremum  
 ut sit in indierbis se figura, et in oibz est et ter.  
 tia figura quod est ideo dicuntur imperfecti, egentz aliqua  
 additione ad modos directas se figurae ut fiant eui.  
 dentes.

Quaestio 3. De materia syllogi.

Materia syllogi est id, in quod syllogus resolvitur potest, ea in <sup>materia syllogi</sup>  
 plex est proxima et remota, proxima sunt <sup>materia proxima</sup>  
 quae in propositione proxime resolvuntur syllogus, remota <sup>materia remota</sup>  
 sunt termini. Proxima quae syllogus resolvit in eisdem  
 resolvuntur huiusmodi termini sunt tres, medium,  
 major et minus extremum. Quia quare syllogus et  
 propositio non resolvuntur in copulam et verbum est per  
 sonam. 6 insti: c.g. quae est unio predicati in sub.  
 sicut. tota resolvatur perit unio et manent tum  
 materia. propositio autem ut eam definitur Antes 1. 10 <sup>propositio nis</sup>  
 c. 1. est oratio quae verum et falsum affirmat ubi <sup>est.</sup>  
 adverte has voces propositio enuntiatio conclusio

A. 1. de conversione simp: et p accidens.

questio instantia quad ad rem idē (i. scilicet) scilicet  
noīe ei eae differre, nae hac ppositio ho (i.  
ait, ut signat velu vel falsu, est ento, ut i.  
misti in filio conclusioni ppositio, ut in pnti uo.  
clufio, ut cadit sub dubia questio, ut ostendit  
falsitatem alterius latas instantia, ac pnt  
qāq dīfionib diuidit ento idē diuidi poterit  
ppositio eademq erunt utriusq ppositio.

Aut: mus. de conversione  
simplici et p accidens.

conversio 4.  
om 10.  
Sponi absolutam sine t mē. Dicendum  
p conversio ē duoru pponi idē extremis  
constantin, ordine converso, unius ad altera fontis  
consequa: ut q pponi, ostendit qz debeat aliqd enun-  
ciari hinc n̄ conueni solent orationes imperatiue  
preatiue et similes, ut q idē extremis itga  
ē duplex unitas extremoru p ut idē signent  
eōs ut retineant eandem supponē, restrictio-  
nem, ampliationē, ut q ordine converso sepius  
ē totu p̄dicatu debere fieri futurū ut q fontis  
consequa, ostendit qz conversiois et signat qz  
bere seruari eandem quatte idē si conversio ē  
affirmatiua et conuētens: erit affirmatiua n̄  
n̄ in pnti negatiua ex affirmatiua aut contra  
p fontis, consequa. ob: ex fontareto quoddam qz  
pones n̄ posse conueni ut dedit me uita mē

Regis int̄ e bene facere p̄ suis e in fluvio th̄y e  
 prior anticho bis in templu lego latione  
 donat, & sic conventi q̄ quem t̄det vitae sum  
 ego, cuiq̄ int̄ e bene facere e rex quod e in flua  
 rio e p̄ suis, q̄ e prior anticho e th̄y, q̄ bis  
 int̄ in templu sum ego, donat aut p̄ accipiat  
 impersonalit̄ n̄ conventit̄ q̄ caret p̄bo si a sub.  
 it̄ q̄ n̄a vel deq̄ t̄at conventit̄ sic q̄ q̄  
 donat e deq̄ vel n̄a. Bivenda e d̄o p̄ h̄m q̄  
 lere assignari p̄ conversionis simplicit̄, p̄ acci.  
 dens e p̄ contra positione, d̄ q̄ q̄ For: l. 3. c. 8.  
 sed adverte conversione p̄ contra positione n̄ e  
 conversione p̄ p̄ie d̄ita, q̄ n̄ commutant̄ termi  
 ni, sed omnino corrumpunt̄ finit̄ n̄ ex finit̄  
 infiniti, ut d̄is t̄o e aut, q̄ se n̄ aut est n̄ t̄o  
 hinc fals̄ ea omisit t̄m̄ p̄ sicut simplicit̄ e p̄  
 accidens, imo forte e conversio p̄ accidens n̄ erit  
 omnino p̄ p̄ie d̄ita, conversio, q̄ n̄ manent eade  
 omnino extrema, ut n̄. In nullo t̄o e lapis q̄ ali  
 q̄ lapis n̄ e t̄o: lapis in priori comprehendebat  
 des lapides, in posteriori n̄ ite consequit̄ n̄ ma  
 nel totu extremu. Bivenda e d̄o p̄ regulas una  
 p̄ p̄os d̄ in e in conversione simplici, e p̄ acci.  
 dens assignari ab Ant̄e p̄ e unitis regulina, uni  
 t̄it̄ conventit̄, q̄bat, q̄ alias eel falsa haec regula di  
 ci t̄ nullo et d̄ice contradictoria eent vera q̄ ostenditur  
 exemplo vel si nullo t̄o e lapis, e t̄o falsa e nullu

Om̄ 20.  
 p̄ h̄m p̄ conversionis.

Om̄ 20.  
 de regulis  
 de m̄ 2.  
 sa.

A. 1. De conversione simp: et p. aui:

regula 1da.

lapidei et huius, tunc aliquis lapis erit homo quia ex duabus  
contradictoriis, quales sunt, nullus lapis est homo, aliquis lapis  
est homo, altera est vera, tunc altera, nullus homo est lapis est tunc  
aliquis homo est lapis, ergo falsa erit regula dicitur in nullo in  
nullus homo sit lapis, et aliquid sub huius sit lapis, quod opponitur  
et sunt contradictoriae. 2da regula est unitis affirmati-  
viva non semper convertitur per in unitis affirmativa sed et  
accidens, in particulari affirmativa probatur primum quia  
alias daretur antecedens verum et consequens falsum ut  
omnis homo est aut ergo omne aut est homo, tunc probatur quia alias dicitur  
contrariae erit simul vera, quod falsum est videmus in  
libris per: probatur sequela si omnis homo est aut, et tunc falsum  
est ergo aliquando aut est homo, tunc vera erit haec eius contra-  
dictoria, nulla aut est homo, iam aut videmus in priori re-  
gula, negativa unitis simpliciter convertitur, dicitur simul.  
Tunc aut est homo et nullus homo erit aut, quod oppositum est con-  
traria huius, omnis homo est aut. tertia regula est particu-  
laris affirmativa, convertitur simpliciter in particula-  
ri affirmativa probatur quia alias dicitur contradictoriae  
erunt verae si non aliquis homo est aut et tunc falsum est aliquid  
quod aut est huius tunc vera erit haec eius contra-  
dictoria nulla aut est homo sed in se prima regula unitis  
negativa simpliciter possit converti nullus homo erit aut  
et ex hypo: aliquis homo erit aut quod simul contradictoriae  
2da regula est particularis negativa, nec convertitur  
simpliciter, nec et accidens, quia daretur antecedens verum  
et consequens falsum quod repugnat bonae consequentiae ut aliquid  
quod aut non est homo ergo aliquis homo non est aut et factum est mensu-  
ria conversionis et verum ille agitur for.

Tertia regula.

quarta re-  
gula.

Feci simplicitate conuertit Eua q Acci  
Ast q contra sic fit conuersio tota,  
Contra q regula ob: has ppones n conuenti nullus  
puer fuit fenex, nullus fenex erit puer rdo nulla nau  
uis e nenia ad nauigandu nec n. nakt go nullus p.  
ney fuit puer, nullus puer erit fenex, nulla nenia  
ad nauigandu e nauis q ad pmoza exempla illaru  
proui juba repluit nos posse auipere, p p pueri et  
fene q fuit in p fenti tempore rdo anglicane. rdu re  
gulas anglis pueru p eo q e aut fuit, fenem p eo  
q e aut erit, pmo rdo modo feneg e nullus q e puer  
fuit fenex, nullus q e fenex erit puer, et conuertunt  
sic go nullus q fuit fenex est puer, nullus q erit fenex  
e puer, q conuersiones uerae sunt, in rdo fenex est,  
nullus q e uel fuit puer fuit fenex nullus q e uel  
erit fenex erit puer adeaq amba false p q multi  
fuerunt pueri et fenex, rda q multi erunt pueri et  
fenex, unde miru n e si ex falsa conuersa, fiat falsa  
conuertens, nimiru go nullus q fuit fenex e uel fuit  
puer, nullus q erit uel e fenex e uel erit puer, ad  
rdu q miru n e si conuersio fit uerifica q n ser  
uaty id e defixus, nam in priori e defixus copu  
latus sic, nulla nauis e nenia ad nauigandu id  
e et hanc n e nenia et illa n e nenia in postea.  
si e difformi nullu nenia e nauis id e nullu  
nenia est aut hanc aut illa nauis in difformate  
quod falsu e q rdo si seruat id e defixus utro.

o.

q

q e.



A 7

De conversione simp: et p au:

ob.

q.

ob.

q.

ob.

big fieri bona conversio na' veru' e' nullu' ne-  
quu' e' hec namis e' nullu' veru' e' illa namis  
contra 2da' regulas ob: s:is ho' alby e' ho' de vigi-  
lans e' aut' de grammatu' e' ho' n' n' uales qd  
aligs ho' e' alby go alig' aut' uigilat go aligs ho'  
e' grammy de conversiones ee' bonas pposita quidm'  
tate hois albi uigilantis ee' grammi' s'p' n' e'  
si grammu' e' statim e' ho' e' consequent' aligs ho'  
erit gramy ipit' hac ppositio aligs ho' e' gramy  
epit' accipit' s' absolute n' supposita hypo: qd' tate  
grami' ee' tunc p' ee' falsa in uerbo n' fit ut aligs  
ho' fit gramy ito' supposita illa hypo: et tunc si  
gramu' e' ho' e' aligs ho' erit gramy ex hypothesi  
contra 2da' ob: aligs ho' e' motuus aligs ho' in-  
pit ambulare aligs uident' semp' fuit ho' aliqua p'p'  
e' ho' n' n' segh' go qdam motuus e' ho' quadam am-  
bulans inquit' e' ho' aligs ho' semp' fuit uident' ali-  
q' ho' e' p' p' p' p' sic conuident' a' go quod-  
da' motuu' e' uel fuit ho' ut gale' ex regulis am-  
pud For: q' instim' ratio, e' q' in conuersa sensus erat  
ho' q' e' uel fuit, e' motuus tunc eade' modo accipi-  
et in conuident', da, sic conuident' go q' inquit' am-  
bulare e' ho', q' si go q' semp' fuit ho' e' uel fuit  
uident', nam uident' e' inuident' accipit' p' q' e'  
uel fuit uident', ita n' conuident' q' n' manet eade'  
suppositio in in conuersa ho' accipit' ipit' in ita  
p'onalit' contra q' tal' ob: bona ee' illa conuersio  
ne' na' si dico, alig' aut' subit' q' d' malte n' e' ho' go  
aligs ho' n' e' aut' uera' e'it conuersio si aut' au-

piat p. eode. sc. p. irraiti ho. n. n. e. ait irraite  
p. regem distri. hære qd. post se inuenit adeoy  
ait. oib. auigi p. qby. pt. sensumq. e. aliq. ho.  
nullu. e. ait. d. us. in. in. p. consione. libu. e. extreu.  
ma. debere. manere. eadem. et. ide. signare. p. debere.  
ide. signare. quantu. e. ex. se. n. ait. si. impediatur. p.  
negem. inueniente.

De conuersione pponu absolutaru,  
p. coppone.

Tres Regule ofignat p. hac conuersione p. e. uni. Tres regule.  
tus affirmatiua conuentu. simplici. sine inuicias. p. a. regule.  
a. terminis finitis sine infinitis pbat. na. alias. duæ  
contradictorie. eant. uera. pbat. sequela. q. ad. p. m.  
quia. si. ueru. e. ois. ho. e. ait. et. ta. falsu. e. o. n.  
ait. e. n. ho. tunc. uera. erit. hanc. eius. contradictoria.  
aliq. n. ait. e. ho. q. falsu. e. si. n. aliq. n. ait. e. ho.  
q. aliq. ho. e. n. ait. sine. n. e. ait. quæ. e. contra.  
dictoria. huius. ois. ho. e. ait. pbat. sequela. quo. ad.  
e. na. si. ueru. e. o. n. ait. e. n. ho. et. ta. falsu.  
e. ois. ho. e. ait. tunc. uera. erit. hanc. eius. contradi.  
ctoria. aliq. ho. n. e. ait. sine. e. n. ait. cuius. conuen.  
tens. e. q. aliq. n. ait. e. ho. q. e. contradi. ctoria. huius.  
o. n. ait. e. n. ho. E. da. regula. particu. laris.  
negatiua. conuentu. simplici. sine inuicias. a. termin.  
is finitis sine infinitis pbat. q. a. alias. duæ. contra.  
dictoria. eant. uera. na. p. hanc. uera. e. aliq. ait.

Tres regule.  
p. a. regule.

secunda re.  
gula.

A. 7. De conuer. simp. pponit abso. et p contrap.

n' e' ho, et tn falsa e' haec qd aliq n' ho n' e' n' ait  
tunc uera erit haec eius contradictoria de n' ho  
e' n' ait q' conuenit ex sa regula in hanc de ait  
e' ho q' contradit se rda pars pbat mutando  
tm pones na' si haec uera e' aliq n' ho n' e' n'  
ait et tn falsa e' haec qd aliq ait n' e' ho tunc  
uera erit haec eius contradictoria de ait e' ho  
q' p' a regula uerit' in hanc qd de n' ho e' n'

Tertia regula) ait q' contradit se. 2da regula e' unil' negatiua  
n' conuenit simplici si incipias a terminis finitis  
pbat qd alias in bona confeq' qualis haec debe  
rel e' daret' antec' uerum et conse. qd falsu  
na' haec uera e' nully equus e' ho haec falsa qd  
nully n' ho e' n' equus haec n' eius contrad. b.  
ria aliq n' ho e' q. lapis e' n' equus uera e'  
quarta regula e' particulari affirmatiua n' conuenit p  
simpli sine incipias a terminis finitis sine infinis p  
pbat ex p' regula generali consequenti qua' ut for. b. m.  
c. s. in bona confeq' ex contradictorio consequentis in  
fent' contradictoriu' antecedentis sed hoc istic n' fit pbat  
m. fit haec antecedens aliq ho e' ait et eius contradi  
ctoriu' nully ho e' ait nully n' ait consequens fit qd  
aliq n' ait e' n' ho et eius contradictoriu' nully n'  
ait n' e' n' ho sine qd id e' nully ait e' n' ho cuiq'  
conueniens e' nully n' ho e' ait, q' n' seipnat haec  
aliq ho e' ait et si n' de q' n' e' ho n' ait n' e' tn  
ho tadhuc e' ait et tn pbat qd alias daret'

quarta .

A7. d. cor. sim. et q. acci. xpo. ex necess. pos. et 18 ff.

antecedens verum et consequens falsum, in forti  
consequa ut aliquod n. ho. e. n. equus qd. aliq. equus  
e. ho.

Ant. zins.

De conversione simplicii ei q. accidens  
pponi ex rebus possibili et impossibili.

Nota 1<sup>o</sup> in enunciatione modalis e. quinq. so. Nota 1<sup>o</sup>.  
nomi. rto dictu. zis copula modi. qto copula dicti.  
De extrema dicti. i. q. an dico necesse e. hore  
ei aut. modus e. (necesse). dictu. e. hore. et aut.  
copula modi. (est). copula dicti. (e. e.) extrema  
dicti. hore. et aut. Nota rto conversione modalium Nota 2<sup>o</sup>.  
tum fieri commutand. n. ipse modu. sed tra. extre.  
ma dicti. servata qualitate dicti. (e. e. si dictu. in  
antecedente fuit affirmativum, ut et fit in consequente  
est negativum in antecedente et negativum in con.  
sequenti et veritate totiq. modalis itaq. in conu.  
sione modalium modu. nunquam fit futu. examp. po.  
rat. in principio orais. in quo d. f. d. a. conu.  
sione pponi absolutam ubi q. d. icatu. absolute  
conventu. in futu. Nota zis contingens duplici. Nota 3<sup>o</sup>.  
sunt 1<sup>o</sup> impo. p. ut id. e. in possibili et  
eo q. p. e. aliq. to. p. p. e. eo quod p. e. e. et  
q. p. n. e. quod p. sic explicat. i. q. contingens e. vel  
hoic. ambulare id. e. possibile e. vel hoic. am.  
bulare et possibile e. nullu. hoic. ambulare hae. n.  
duo p. p. s. sub. exponentes contingenti. p. p. e.

A. 3.  $\text{con: sim: et p. acci: ppo: ex ne: pos: et impof:}$

In regula ppo  
nis conuenit ppo.

ob.

R.

dicitur omnis ppo contingens et sic posse ex  
poni his ppo; sa regula e modales ex nemo  
et pofibili seu contingenti improprie dicitur eade  
modo conueniunt quo absolute si modus affirmati  
id e unitis negativa etia dicitur, et particularis  
affirmatiua fingitur, unitis affirmatiua e accidens  
partis negativa neutro modo pbut authoritate p  
hic Cap. 3. Ob: contra hanc regulam nemo e  
ae facto videns e hanc n. n. feq. q. nemo e  
hanc facto videre p ex alexandro p nemo e  
hanc regulam hanc e ultra q. d. pponit pnt sim  
plicity nemo etia utruq. terminum n. aut si  
tm etia alterutrum p q. d. d. pponit absolute  
nemo etia uniti terminum posse conueniunt in aliis  
ppone nemo falte ex hypo: prioris termini q  
e inconueniens na ex hypothesi q videns d facto  
fit rebe dicimus q nemo e alique hanc d  
fado videre und quamuis absolute nemo a fit  
ex hypothesi solius hanc dorem d facto videre tm  
e nemo alique hanc videre pofite quod videns  
fit etia regula e impofibile e n pofibile ex  
poflent und pnt conueniunt n pofibile sic et con  
ueniunt impofibile etia vns ppo ex modo negato  
femp aequale alium pponi ex modo affirmato  
ut patet ex tabula d aequallentia modaliu  
inde ut conueniat pponit ex modo negato auip  
eius aequallentem ex modo affirmato in qual n.

Secunda regula  
ta

A.4.  $\text{con: ppo: ex modo con: ppo: i sumpto.}$  190

illa  $\text{\& modo affirmato conuenit in illa et illa}$   
 $\text{\& negato conuenit si aut prior n' conuenit}$   
 $\text{neq posterior conuenit v.g. ut conueniat hanc}$   
 $\text{n' possibile e aliquo hoie ee lapide auipe eius}$   
 $\text{negante in modo necno affirmato q' e neqre}$   
 $\text{e nullu hoie ee lapide quonia q' hanc conuenit}$   
 $\text{in hanc neqre e nullu lapide ee hoie q' p' d.}$   
 $\text{sed hinc n' p' d. e lapidem aliquem ee hoie erit}$   
 $\text{hanc posterior conuenit p' d. p' d.}$

Aut:  $\text{Atq' de conuersione}$   
 $\text{ppo: ex modo contingenti p' d.}$   
 $\text{sumpto.}$

Prima regula e  $\text{ppo: modalis \& contingenti euidata.}$   
 $\text{affirmato si habeat dictu uniu. conuenit q' auin}$   
 $\text{d'as, si dictum parte, simpliciter, ut si contingens e}$   
 $\text{oem uel aliquo hoie ee ambulante contingens}$   
 $\text{erit aliq' ambulans ee hoie, ob contra hanc}$  ob.  
 $\text{regula contingens e uel creatura ee damnata q' con.}$   
 $\text{tingens e aliq' damnatu ee creatura ite' continu}$   
 $\text{gens e aliquo hoie ee grammu q' continens e}$   
 $\text{aliq' grammu ee hoie na' antecedens e ueru et con.}$   
 $\text{sequens uidet' falsu q' dictu antecedens na' licet ex}$  q'  
 $\text{hypothesi solus hoie contingens sit hoie ee gram' ee}$   
 $\text{creatura damnata tu ex hypothesi gram' ee damati}$   
 $\text{necno e aliquo hoie ee grammu ee aliqua inear}$   
 $\text>fura damnata q' inde patet q' n' p' d. uel diuersi}$

44

de con: ppo: ex modo conti: pprie hysto.  
posse e falso damnatu n ee creatura aut  
opannu n ee hinc ut in antecedens saltem  
ex hypo: alterius extremi necnu fil miru n  
e si n conuertaty q modalem contingente ut  
go ppo: aliqua possit conuerti in contingente  
Et eius antecedens ex hypo: qd ee necnu ut  
fit in hoc exempla contingens e oe' uel aliqual  
charta ee ppta go contingens e aliq dicit ee  
charta aut certe dicendu e contingens pprie dicit  
conuerti salte in contingens impprie dicit q n qd  
dicunt in his conuersionibz to contingens e gramy go  
gramy contingens e ho has ppones gramy e ho pfi.  
non ee necnu sed contingentes inde reuoluaty so illa  
quia sunt contingentes in qbz tt bon posse e posse  
n q n fit in his pponibz a n dixeris posse e nides  
tem n ee hinc eto illa sunt necnu qto posita qd dicit  
statim seqz conuerti entia p dicit qz e hic fit ut in  
dico si e rideas go ho. zio si hinc n e necnu oe  
gramy e ho tunc poterit dici aliq gramum n e homo  
q falsu e ad ut patet ex cap. 15. libri 7. in hinc in  
dico tm ho e gramy conuerti go qd go e gramy e  
ho. Nota aut n ee necnu ut pntu fit tertia  
videlicet foris sumpti fit suffiut ut fit necnu pntu  
e q n possit illiq tertia poni quin sequat conuerti  
entia hinc pntu sunt illa forma e necnu q semp  
seqz ad pntu v.g. e ho go e rificilis rificibile ideo  
necnu e qa n pntu ho sine rificibili eode go modo  
ho erit necnu rificibilis vel gramy qa hinc n

Not:

44. † con. 2<sup>o</sup>o: ex modo cont: pprie sumpto. 191.

possunt poni nisi sequatur ho. 2<sup>a</sup> regula e unitis 2<sup>a</sup> regula.  
negativa etia dicta n<sup>o</sup> convenienter simpliciter ut factu  
e in alijs modalibz sed tm p accidens ut patet in hac con.  
uersione contingens e nullu hoie e<sup>o</sup> albu q<sup>o</sup> contin.  
gens e nullu albu e<sup>o</sup> hoie, hic antecedens e veru et  
conseq: falsu nam aliq<sup>o</sup> albu necno n<sup>o</sup> e ho consequent  
n<sup>o</sup> posse e ut fit ho s.g. album minus q<sup>o</sup> in necno  
fit in nire necno n<sup>o</sup> e in hoie. 3<sup>a</sup> si contingit  
nullu hoie e<sup>o</sup> albu q<sup>o</sup> poterit separari albedo ab oi  
hoie consequent continget nullu albu e<sup>o</sup> hoie p<sup>o</sup> dicto  
uersione poterit separari albedo ab hoie quod ad factu  
conuenit sed n<sup>o</sup> quo ad modu, nam licet bene sequatur posse  
fieri ut nullu albu fit ho n<sup>o</sup> tm seqt<sup>o</sup> quod aliq<sup>o</sup> albu  
necno n<sup>o</sup> fit ho 4<sup>a</sup> sentia regula e in p<sup>o</sup>one negativa  
modo contingenti affirmato particularis p<sup>o</sup>ntinuit conu<sup>o</sup>l<sup>o</sup>..  
lit<sup>o</sup> ut si contingit aliquod albu n<sup>o</sup> e<sup>o</sup> hoie e<sup>o</sup> continget  
aliquo hoie n<sup>o</sup> e<sup>o</sup> albu hanc uersione p<sup>o</sup>bat for: q<sup>o</sup> uerum  
quam dat<sup>o</sup> in hac conuersione antecedens uerum e<sup>o</sup> con.  
sequens falsu. Quarta et ultima regula e modalis  
ex contingenti pprie sumpto p<sup>o</sup> mutari in oppositam qua  
litate id e<sup>o</sup> ex dicto affirmatio in negatiua et contra  
ut si contingens e<sup>o</sup> e<sup>o</sup> hoie ambulare q<sup>o</sup> contingens e<sup>o</sup>  
nullu hoie ambulare ratiq<sup>o</sup> sumit<sup>o</sup> ex eandem contin.  
gentis pprie dicti nam quonia contingens e<sup>o</sup> q<sup>o</sup> p<sup>o</sup> e<sup>o</sup> et  
n<sup>o</sup> e<sup>o</sup> consequent in meris ita meris ut possit n<sup>o</sup> in  
e<sup>o</sup> et in aberit ita aberit ut possit n<sup>o</sup> abet.

Quaestio 4<sup>a</sup> † for: 4<sup>o</sup> 1<sup>o</sup> 1<sup>o</sup>.

Tertia  
regula.

quarta  
regula.



94 A. 1. quot sint figurae syllog. F. r. e.

forma syllog. Forma syllog. e dispositio pponi rdu modu et fin  
gura constat, ut ostendit h'as duobz figurae et  
figura syllog. modo, figura syllogistica e qda collocatio extremoru  
mody pmi i plicatio sine connectio pponi rdu quantel et quattu  
quatuor syllog. q ad aliqd concludendu. quantitas e extensio subti et inel  
unitis vel particularis qualitas e affirmatio vel ne  
gatio.

Int: Inq. quot sint figurae  
syllogisticae

Nota o qd fit magis extremu, minus extremu et  
mediu. mediu e terminu q ponit in maiori et m.  
magis extre: quid. magis extremu e quod occupat nobilioru locu in syllo  
minus qz nobilioru nobilior locu e p qd terminu  
p dicitur tam in pmissis qud in responsu altero ex  
tremo in pmissis sicut tunc n. terminu unq se ma  
xime fit ut dominy in alij subijcty et quasi semp  
semit et hoc fit in modis directis se figurae rdo qd  
terminu in pmissis p dicitur d medio et alij eodem  
subijcty et p. dicit terminu q in pmissis p dicitur pnt  
d medio subijcty in responsu ratio e qd nobilior locu  
uult ee habere nobilioru locu int casus quales  
sunt pmissae qud int effectu qualis e responsu et hoc fit  
in modis indirectis se figurae rdo qd utray extrema  
qz se int in pmissis nobilioru locu illud habere  
uult ee qd in responsu nobilioru locu tenet et e  
q p dicitur ratio e qd qd int casus sunt aequalu

quæ sint figuree syllogisticæ

locum illud nobilitate qz saltem in effectu eminenti p. ab.  
 bers. Nota 2do m. p. p. ee ea in qua e maig  
 eptemur in medio minore ubi miny in medio ee  
 n habenda ee ratiõ qnd ponaty so uel 2do loco pt n  
 fieri ut maior fit postea 2do loco ee minor so uen  
 senturqz tm transposita p. p. Dicendum e qz o in  
 fute hie tm ee tres figuras ee quantal n dari pbat tot  
 fut figurae quat sunt collocationes extremoru in medio  
 in ordine ad confione sed hae sunt tm triplices qz maior  
 e ee authorum q contra opinaty minor pbat qz aut  
 mediq terming subijty utiqz extremo ee habet tertia fi.  
 gura aut q dicaty t utroqz ee habet 2da aut q dicaty  
 t minori extremo ee subijty priori ee habet 1a ut  
 asserit hic uerqz apud D. Thoma tra. 2 p. 150.

Om

Sub, pra, prima, bis, pra, 2da, tertia sub, bis.

Contra sentit Ixiy so minor q. 4. fol. 7. ee alij ibide  
 utiqz p authore ita figurae asenty Gallery dunt  
 uerqz contrary authores ita figurae in eo consistere  
 ut mediq terming q dicaty in m. p. p. ee et subijaty in  
 m. v. q. ois hie e ratiõ de ratiõ e aut, qz aliqz  
 aut e ratiõ fauenty eoty nonl moxos huiqz figurae  
 s directe concludentes ut Hammatlyton commentes  
 dimatis psonapo fremfomoru, quatuor indirete  
 Barbara camorent dimari finero. qz priores mo.  
 vos quas ponunt directe concludere ee indiretas  
 ee figurae in transpositione pmissaru posteriores  
 vero quas ponunt ee indiretas ee directas ee  
 figurae itidem in transpositione pmissaru ut

A-1. quot sint figuree sylgisticie

facile patebit inuenticendo exempla posita in fin-  
gulis modis seu figurae a For. C. m. tinn iam  
aut uidetur in eis notando transponit solum  
similiter n. fauere nomi. modis. Sicut hoc modo idem  
ase et conestres d. f. am. et d. h. i. n. fauere  
d. i. n. f. o. r. m. o. s. in t. n. transponant similes f. a. r.  
gendo sequela et eius r. a. i. n. e. q. a. i. l. l. a. c. a. s. u. s. e.  
p. p. o. s. i. t. i. o. n. e. m. a. i. o. r. i. s. e. d. a. e. t. g. l. i. a. f. i. g. u. r. a. q. u. o. t. i. n. e. l. i. t.  
d. i. c. i. t. u. r. c. o. n. f. i. r. m. i. s. n. a. d. e. q. u. o. u. n. a. s. i. m. i. l. i. t. u. r. c. o. n. t. i. n. e. t.  
p. r. o. p. o. s. i. t. i. o. n. e. m. a. i. o. r. i. s. e. t. i. a. f. i. r. m. a. t. i. o. n. e. f. a. c. i. e. t. c. o. n. t. i. n. e. t.  
q. u. a. e. r. i. t. m. a. i. o. r. p. r. o. p. o. s. i. t. i. o. n. e. m. f. u. i. t. p. o. n. a. t. u. r. s. u. e. f. u. i. t. e. d. o. l. o. c. o.  
s. i. d. u. t. p. r. o. p. o. s. i. t. i. o. n. e. m. c. o. n. t. i. n. e. t. p. r. o. p. o. s. i. t. i. o. n. e. m. f. u. i. t. r. e. g. a.  
t. i. a. e. r. i. t. c. a. s. u. s. e. f. u. i. t. p. o. n. a. t. u. r. s. u. e. f. u. i. t. e. d. o. l. o. c. o. q. u. a. r. e.  
n. e. s. t. s. o. l. a. t. r. a. n. s. p. o. s. i. t. i. o. n. e. m. i. n. d. i. c. t. i. s. m. o. d. i. s. n. a. m.  
q. u. o. t. t. r. a. n. s. p. o. s. i. t. i. o. n. e. m. i. n. f. r. a. t. u. r. a. n. o. n. t. r. a. n. s. e. u. n. t.  
d. e. c. a. s. u. s. e. i. n. c. o. n. t. i. n. e. t. s. e. d. m. o. u. e. n. t. i. n. d. i. c. t. o. l. o. c. o.  
i. n. q. u. o. e. r. a. n. t. a. n. t. e. q. u. a. m. t. r. a. n. s. p. o. n. e. r. a. n. t. f. u. i. t. n. d. i. c. t. a.  
n. u. l. l. u. s. t. o. e. l. a. p. i. s. o. i. s. g. e. m. m. a. e. l. a. p. i. s. q. u. n. u. l. l. a.  
g. e. m. m. a. e. t. h. o. f. u. i. t. o. i. s. g. e. m. m. a. e. l. a. p. i. s. n. u. l. l. u. s. t. o.  
e. l. a. p. i. s. q. u. n. u. l. l. a. g. e. m. m. a. e. t. h. o. s. e. m. p. e. r. i. t. i. n. t. o. t. i.  
m. o. d. i. s. c. a. s. u. s. e. q. u. a. m. a. i. o. r. s. e. m. p. e. r. i. t. n. e. g. a. t. i. u. a.  
m. i. n. o. r. n. e. g. a. t. i. u. a. f. i. c. i. e. n. d. u. m. e. d. o. i. n. u. n. a. q. u. a. n. d. a. h. a. n. t.  
f. i. g. u. r. a. m. e. o. d. e. m. c. o. m. b. i. n. a. t. i. o. n. e. s. s. i. m. i. l. i. t. u. r.  
a. c. o. n. s. i. d. e. r. e. n. d. u. m. q. u. a. n. t. u. m. n. o. n. e. s. t. a. p. t. e. l. p. a. r. t. e. t. u. t. i. t.  
u. s. p. r. o. b. a. t. a. p. u. d. f. o. r. C. m. t. i. n. n. c. a. p. 14. i. n. q. u. e. n. d. u. m.  
z. i. d. r. e. g. u. l. a. s. c. a. s. h. i. s. t. r. i. b. u. s. f. i. g. u. r. i. s. c. o. n. t. a. p. r. i. u. s.  
n. a. r. i. u. t. u. i. d. e. r. e. e. a. p. u. d. f. o. r. C. m. t. i. n. n. c. a. p. 14.  
s. o. e. x. d. u. a. b. u. s. p. a. r. t. i. b. u. s. e. t. e. x. d. u. a. b. u. s. n. e. g. a. t. i. u. s. n. i. h. i. l.

tm 20

tm 30

De prima figura.

103.

in forma concludi eto si altera omni sunt ten  
 ut negativa vel postib. Et conclusio et et punctis  
 et negativa. addo in his modis equalis oem  
 filza singulam debere tm constare qly terminis  
 dno nullu terminu principale debere poni in di b.  
 qly pposit. ob. ex duabz negativis aliqd conclu  
 di hoc filzo de n aut n e ho ois lapis n e  
 aut go ois lapis n e ho qz aut hac forma bona  
 fit aut pbat qz ea ferata nunquam dat ante.  
 ut uocum et conse. falsu quinqz eadem ma  
 assumat qz qz hac forma concludit in terminoru  
 in finitum ex qly pt fieri dicty filzq et similes  
 dicendo de n aut e n ho ois lapis e n aut go  
 ois lapis e n ho. Ant: Etus.

Q.

Q.

De 2a figura.

Quarta o 2a figura e qdo tres termini sise  
 una ut postremu fit, ut n fit, in toto medio, me  
 di aut fit, ut n fit in toto s, in qua ofine termi  
 no postremu e ming extremu, qz e in toto medio sine  
 qz subijcti respu medij, my e maig extremu, in quo  
 e sine cui subijcti mediu, medij, in hac figura e  
 qe in alio, et aliud in ipso, sine quod p dicitur e mi  
 noze et subijcti maiori extremo. Quarta eto ex  
 duodecim complicationibz qz misera 4 apta sunt ad di  
 recte concludendu in 2a figura nimiru Barbara  
 Celarent Darij Ferio cetera sunt inutiles qz signat  
 his uocibz, tibi, dico, soli, bonas ues uidey e sse

Om 10  
De 2a figura

Om 20

A 2. De prima figura.

ista nota stridet valde raro dixi directe quia ex  
 his inutilibus modis ad directe concludenda duo sunt  
 apti ad concludenda in directe minime valde in  
 Fapismo et stridet in tripersonoru quatuor aut primi  
 & modi utiles sunt quibus factes sunt quia alia continent  
 dicta si oi et si nullo atque ita nunquam darsit  
 antecedens verum et consequens falsum quod vero reli-  
 qua complicationes inutiles sunt ostendit inde quia  
 in ijs semper potest dari antecedens verum et consequens  
 quibus falsum ut patebit facienti exempla per di-  
 ctas complicationes sine quibus possunt dari in ijs complica-  
 tionibus termini in quibus omni subtilitate magis ex-  
 tremum convenit ad supposito minoris extremi  
 et in quibus nulli subtilitate magis extremi nulli suppo-  
 sito minoris extremi convenit ut aut hoc lapis  
 ois hoc est aut nullus lapis est hoc ergo nullus lapis est  
 aut iam ergo si quis diceret aliquam materiam continet  
 esse apta hanc quibus vel est apta ad rationem affir-  
 mativam et hunc probaret falsum per terminos in quibus nulli  
 vel ad negativam et hoc probaret falsum per terminos  
 in quibus ois exempli gratia in stridet si dicas  
 negativam concludi sunt ostendo antecedens verum  
 et consequens falsum per terminos si ois aut hoc  
 Leo aliquis hoc est aut nullus Leo est hoc ergo nullus  
 Leo est aut hic in filii inferunt termini in quibus  
 nulli in tenentur sunt in quibus ois n. Leo est aut. hinc  
 In ijs modis directos per figura est et per hunc

Da 30

A. 3. + 2da figura:

109a continent oia genera confisum affirmativas  
 et negativas tam unitas quam partes. in ista autem  
 continent affirmas in 2da unitas 2da qd continent  
 ubi prima regulativa tunc dicitur et nullo modo  
 2da et tertia tanta mediate et quatenus redimunt  
 ad has 4 modos. Dicendum 4to regulas assignari  
 solitas p modis directis huius figurae scilicet duas tal  
 et minori negativa 2da ex maiore positi nihil  
 in forma concludi semper. n. sic dicitur antea. nempe  
 et consequens falsum. Dicendum 5to. in hac figura  
 dari falsos indirectos sicut tales in qbus magis  
 extremi subijciuntur in confisione videlicet paralytici  
 tales dicitur huius huiusmodi communi boni  
 talen. ut pbari qd inueniuntur pns dicitur et nullo  
 possunt. n. reuocari ad directos pbat confisio qd magis  
 extremum et in hac figura qd dicitur d medio atq  
 hoc potest subijci in confisione.

bn 4.

bn 5.

Ant: 2iq.

De 2da figura.

Dicendum o ista figura e qto termini sese habent  
 ut nediq terminus d utroq extremo dicitur. Di.  
 uentia 2da ex secundum combinationib. in hac figura  
 et sunt utiles ad concludenda Cesare Cames tres  
 Festino et baroco 12 autibus. qd signantur his uerbis  
 tibi dico soli bonos oes melos et ista nota  
 dicitur tanquam axis primus et aptas int

bn 10.  
Hic 2da figura  
2ue

bn 24

44. De tertia figura.

patet qd mediate nitunt prijs d' oi ex nullo  
redunt. n. duae priores p conversione ad  
celarent qia d' p'isio quarta p' impo'ite ad  
Barbara posteriores vero n' ee aptas p'bat no  
qa pt in ijs dari d'nter. n' n' ee impo'ite: fal.  
tum ee termini in ybg oi & in ybg nulli.

Om 3<sup>o</sup>. Quidam pro ois modis huius figurae sunt ee  
q' ee imperfectas q' nitigent reductione ad  
a figuram sine absolute ee immediate sine  
p' impo'ite ut eam evidenter videret d'icend' ee

Om 4<sup>o</sup>. quod nullas ee indirectos modos in hac figura  
sicut nec in tertia q' mag' extremum nunquid  
in confione subijcti in sta. n. ee tertia figura  
mag' extrema ee q' in confione p' d'icat. Quidam  
sto duas regulas huius figurae assignari p' ee  
Om 5<sup>o</sup>. maiori parti rda' ex iisby affirmativis nihil  
concludi.

Art: 44g.

De tertia figura

Om 1<sup>o</sup>. Quidam pro tertia figura ee q' d' mediu' hic  
d'io 7<sup>o</sup> figura. subijcti. d'icend' rdo ee sedem complicationu' p'p  
Om 2<sup>o</sup>. ee utiles Baratti Felapton difam' d'atifi  
barando ferifos. 10 multes h'bi d'io soli bonos  
oes meos ee stude' valde raro bonitas  
prioru' p'bat o qa nitunt mediate prijs  
oi ee d' nullo redunt. n. p' conversionem  
ad modos ee sine Baratti difam' d'atifi

A. 5. de sequentibus modalibus.

195

ad dary Felapton et ferison ab ferio horando  
p. impote ad Barbara eto ga pnt. probari p  
impote zio p. ex positione ut patet ex 6 For.  
ca. 17. et 18 posteriores vero modos et malas  
patet ab eadem rationes pp. quas alij inutiliter  
sunt mali. Dicendum zio p. hac fira assignari  
hanc regulam ex minori potest nihil efficit

Om 3<sup>o</sup>.

Ant: stus.

De filijs modalibus.

Quo modalibus mixtis dantur hae regulae a. i. ex dua. regala. a.  
bus pponit et nemio sunt filij sicut eodem modo.  
Et fira q. filij p. d. i. ex duabus pmissis d. i. a.  
contingenti in fa. et zia fira in fenti confio contin.  
gas et hoc. tm in complicationis quas supra dixi.  
mus et aptas ad concludendum sed et in q. d. a. me.  
plis na. ex duabus negationis pt. inferri confio contin.  
gas ut contingit nullu album et ambulans contin.  
git nullu gramu et albu q. contingit nullu gramu  
et ambulante imo ex duabus affirmationis nega.  
tina et contra ut contingit de albu et ambu.  
laas contingit de gramu et albu q. contingit  
nullu gramu et ambulans ratio et ga ut in  
dixi in conversione modalium et contingenti p.  
fira d. i. to contingens pt. mutari in oppositam quali.  
tate ita ut si veru et dicitur contingens et oem  
hanc moueri et veru fit contingens et nullu



A. 5.

DE SYLLOGIS 'MODALIBUS'

hanc moveri tertia regula e' ex duabus p'p'is  
 mixtis d' contingenti in e'ia figura nihil in  
 forma concludit p'bat' exemplo contingens est  
 nullu' nisi in moveri contingens e' o'm' ambu-  
 lans cu' ee ambulans q'so contingens e' nullu' am-  
 bulans moveri hic confro e' falsa veris p'm'p-  
 sis. Pro modalib' mixtis dant' sequentes re-  
 gulae s' cu' altera p'p'io e' pura altera e' n'ra  
 n' semp' seqt' conclusio n'ra in forma sed tm  
 pura ut patet ex hoc p'p'io n'ra e' o'm' hanc  
 e' rante alig' vigilans e' ho' n' seqt' q'so n'ra  
 e' alig' vigilans e' rante in contingenti fil  
 rante sed tm q'so alig' vigilans e' rante d'nt'  
 q'de tales tales e' rante in hac mixtione  
 qualis e' n' sed eius doctrina e' tm vera si p'p'io  
 p'p'io fil p'p'etua veritatis e' n'ra ex se e' o'm'  
 regula e' cu' altera p'p'io e' pura altera d'  
 contingenti si p'p'io un'is pura negat' n'ra  
 confro d' contingenti improprie sumpto fil d' p'p'io  
 p'p'io non aut' d' contingenti p'p'io sumpto d' q'de  
 nonnulli si maior fil d' contingenti minor vero  
 pura seq' confro n' d' contingenti p'p'io dicto  
 sed contra e' hoc exempl' contingens e' o'm'  
 hanc moveri aliquid id ee ambulans e' ho' q'so  
 contingens e' ambulans moveri cu' tm n'ra fil  
 ambulans moveri, si vero n'ra p'p'io e' un'is

regula 1a x  
ni p'p'io

secunda regula  
la.

negativa et pura intentione figura in tertio confio  
 & contingenti proprie dicto nihil aut in tertio in for-  
 ma in 2da figura posterius patet ex emplo con-  
 tingit nulla promouet *et hoc' ois' vel aliq's am-*  
*bulans & hoc' go contingit nulla vel aliq's ambulans*  
*n' moueri in 2da ambulans nemo moueat ter-*  
*tia regula* si p'p'io & nemo sit unitis n-  
 gans. Tertia regula e in mixtione nemo & unitis  
 gans si p'p'io maior fuerit & contingenti minor &  
 nemo in 1a figura concludet contingens p'p'ie dicto  
 si maior & nemo in 2da contingenti in p'ter' affirma-  
 tione concludet contingens p'p'ie dicta in negativo  
 in p'ter' confio pura in 2da vero figura si p'p'io  
 negativa fuerit unitis & nemo conclusio itide  
 erit pura in tertia illa confio erit & rite conclu-  
 dit in 1a figura post facta reductione p'ter' ter-  
 tia fura ad 1a. Sed ut uerum fatear et h' has  
 regulas uere conti' dadas ut uidere e in summis  
 p'is improbare n' auriu te nec audeo ues p'ba  
 et na' q' secunda dicit in 1a et 2ia fura ex dua-  
 by contingentib' concludi contingente n' semp' fortasse  
 & uerum na' in 1a figura ex emplo contrarium regula  
 e contingens e de hoc' moueri contingens e  
 de vel aliq's ambulans e hoc' go contingens e  
 ambulans moueri in 2ia uero contingens e de  
 nufim moueri contingens e de nufim e ambu-  
 lans go contingens e aliq's ambulans moueri uim  
 in nemo sit q'q' ambulat moueri, forte dices

Tertia regula.

45 De hystoris modalibus.

est contingens ut ambulans motu proprio mo-  
 veatur et ita bene in terra confidit contingit.  
 Et sic si quis non videt ambulans in omni parte  
 non tamen per motu sed per motu et forte simul et sic  
 concludunt has propositiones de necessitate hoc aliter et color  
 estus sine alio et colorate sed omnino hic est  
 paritas eadem tantummodo in dicitur dicendo ambu-  
 lans movetur et hoc ambulans movetur, ambulans non  
 signat anate et forte concludit unde quod in  
 mixtione contingens et pura per propositiones quod neutra  
 propositio est unita pura negans in tertia tertia con-  
 cludit contingens proinde dicitur id quod unum dicitur  
 verum vix videtur ut ostendunt hi filii contingit  
 vel movetur movetur aliquid movetur et ambulans quod  
 contingit aliter ambulans movetur contingit nullum  
 movetur movetur et vel aliter movetur et ambulans  
 quod contingit aliter ambulans in movetur ubi confidit  
 talis sunt propositiones veris tutissimum quod falsum  
 et confidit modalis necessitate ubi prima sequitur  
 contingenti tertia. Art. Quid.

De filio reduplicatis.

Nota / v. ex For. 3. distinctum. c. ultimo exto ne,  
 duplicativa est quod constat dictione reduplicante  
 sine geminante ut non dico hoc est aut quatenus  
 est sequitur et quasi sequitur proinde quasi dicitur  
 hoc est aut est et aut non sub quavis ratione sed

A. 6. De syllogis reduplicativis

1a & 2a sunt huiusmodi. Dicitur autem quatuor  
 in quatuor partibus, quia ratione per se autem explicat  
 ubi reduplicatio per specificationem quod dicitur reduplicatio  
 longi notat aliquam rationem in qua convenit & dicitur  
 in subiecto ita tamen ut haec ratio non ostendat eam quae  
 se conveniat & dicitur subiecto s.g. homo per se ut sit capillus  
 las & crispus homo per se ut albus & curvus homo ut rufus  
 huiusmodi & dicitur nec habere capillos & non esse crispus sed  
 tamen comitatur crispitudinem et homo non ideo videtur quia  
 & albus sed tamen scriptus est quod sit albedinem videtur et  
 eodem modo se res sit in rufibile albus haec redun-  
 plicatio non est ita usitata, 2do reduplicativae et  
 locativae quod dicitur reduplicativae ostendit eam quare  
 predicatum conveniat subiecto et haec reduplicatio est  
 usitata et ad propositum ut in 2o quod dicitur: rufus &  
 rufibile haec iterum duplex est 1a fit per repetitionem  
 eiusdem termini ut homo quatenus homo & rufus est a  
 2a dicitur in assumptis nominis terminum ut homo quatenus  
 homo rufus & rufibile haec unaquaeque est duplex  
 autem non tamen reduplicatio quod verbum affirmans ut  
 homo quatenus homo & rufus aut reduplicatio affirmat  
 verbum negat ut homo quatenus homo non est albus aut utraque  
 quod negant aut tamen reduplicatio negat. Nota 2do  
 predicatum non posse reduplicari sed subiectum s.g. homo  
 homo dicitur homo quatenus homo & rufibile non autem homo  
 quatenus rufibile & rufus ratio est quia reduplicatio  
 signat eam quare predicatum infert subiecto si quod redun-  
 plicare predicatum assignare id est per adhaerentem

10.  
 2do explicat  
 reduplicari.

Nota 3o

46. De syntaxis reduplicativis

Not. 30. qd dicitur augari. Nota tertio linee qd dicitur n  
reduplicati. In reduplicatio tenet se ex parte qd  
catis et e qd pars illius qd colligit se ex comu.  
sive pponis reduplicata dicitur. n. ho qual: raris  
e raris qd aliqd qd quatenus e raris e raris e  
ho in qd in commentente. Hec a parte futi signi  
e quod in comersa steterit a parte qd dicitur raris  
nisi teneret se a parte qd dicitur et maioris ex.  
tremi nunqua possit ingredi ratione tertio parte  
inde si reduplicatio uertat in particula uerte  
dicendo. I. qd raris e raris qd e raris ne ho e  
raris p raris. Notandum tto reduplicativas  
negativas raris exponi posse s ut negat qd  
catis s subo et ut reduplicatio fit ead uer  
get. ut ho quate: raris n e lapis id ho n e  
lapis et ead uer n fit lapis e raris raris ut n  
habeat raris utrum negat qd dicitur s subo se  
tm negat reduplicati appostat ead quare qd  
dicat conueniat subo ut ho qua: raris n est  
sensitivus id e ho e qd sensitivus sed raris  
tas n e ead sensitivus et hoc rto modo ponit  
in pto sumi reduplicati negatiua nota rto ex pto  
t. in pto sumi reduplicati affirmatiua exponi p  
s pones in a qd dicitur reduplicati s subo in rto  
q dicitur s subo in rto q dicitur s reduplicati rto  
e hypothetica in qua q dicitur s reduplicati  
I. q. hanc affirmatiua bis ho quate: raris e

De syllogis reduplicativis.

itis sic exponit: *omnis homo est rationalis, omnis homo est animalis*  
 de ratione et animalitate et si aliquid est rationale et visibile.  
 His notatis dicendum /o ex *Secundo l. 10 priorum c. 28.*  
 ex maiore reduplicativa minore non reduplicativa se.  
 quod in /a et 2da figura confusio reduplicativa directa  
 non indirecta et in reduplicativa non in maiore non  
 in alia sequitur. n. *omnis homo quatuor habet pulmones respirat*  
*est aliquid animalis, est homo quod aliquid animalis quatuor habet pulmones*  
*respirat non animalis quod aliquid respirans quatuor habet pulmones*  
*respirat. est animalis nec est quod aliquid animalis quatuor habet pulmones*  
*respirat. dicendum est contra *Secundo ibidem* ex maiore*  
 reduplicativa minore non reduplicativa non sequitur confusio.  
 ne reduplicativa in 2da figura et in negativis reduplicatis  
 ut *nullo animalis ut animalis est rationale, omnis homo est rationalis*  
*est quod nullo homo ut animalis, est animalis ratio est quod magis ex*  
*hinc fit in confusione reduplicativa qua caruit in*  
 Similibus dicendum 2do ex minore reduplicativa  
 non sequitur confusio reduplicativa in /a et 2da figura  
 ut *omne animalis vigilat homo ut homo est animalis quod homo ut homo*  
*vigilat homo non vigilat non ut homo sed ut animalis ratio*  
*est quod variatur magis extremum quod in consequente fit*  
 reduplicativa qua caruit in antecedente dicendum est  
 a reduplicativa proprie affirmativa proprie inferri  
 affirmativa absoluta non quod ob causa sine et abso-  
 lute sicut non animalis contra a principio vero negativa  
 inferri proprie quod fontem consequens negativa reduplicativa  
 carum ut homo non est lapis quod homo quatuor habet pulmones  
 lapis non contra ratio prioris est non quod absolute non

Em 10.

Em 2.

Em 3.

Em 40.

A. 7. De syntaxis exclusivis.  
nisi et pp. nulla uia nisi.

Ante > d. sigis  
exclusivis.

Not: 1<sup>o</sup>

exclusivis

Notandum /o eos sigas exclusivas dicitur quoniam  
ppones constant signo exclusivo, huiusmodi signa sunt  
tm, plus, duntaxat &. Duplex autem generis sunt ex-  
clusivus ut notat For. sig. mixtum. c. et /a ex-  
clusi p'dicati q'to ab eadem subto excludunt alia  
p'dicata ut p'dicamenta tm sunt /o p'ia subto  
excludunt oes modis p'ty dearii r'ia exclusi  
subto q'to ab eadem p'dicato excludunt alia subto  
ut tm ho & r'itis. Nota r'io tam p'pones exclu-

Not 2<sup>o</sup>

si p'dicati qual subto adumptiue effertur aut n' tal  
signu exclusivum qual verbu affirmativu ut in datis  
exemplis aut utrumq; negatu aut verbu affirmativu  
et negatu signu aut tm verbu negatu q' fit q'to  
ante particula exclusiva n' ponit inmediate pos-  
ticula non aut si ponit n' ponit alia quam illa  
q' negat p'dicatio ut haec ho n' tm e r'itis tm  
uafet negare verbu ut patet ex exponentibz nota

Not: 3<sup>o</sup>

sig. p'pones has plere exponi sine resolui in duas  
p'pones coniunctiue, id disiunctiue copulatas, et  
/o q'dem in p'ponibz exclusi p'dicati si utraq; affir-  
ment exponit p'p'ho copulatiue q' una affirma-  
tem et altera negante ut p'dicata sunt tm /o, id  
& p'dicata sunt /o et p'dicata n' sunt plura qual /o  
si uero tm negat verbu hanc exponit disiuncti-

De syllogis exclusivis.

ut priore opponere negativa posteriore affirmativa ut  
 ho n e tm raris id e ho n e raris vel ho e aliqd  
 qd resca qual raris n aut exponi copulativae patet  
 inde qd si dica ho n e tm lapis dicenda est  
 ho n e lapis et ho e aliqd qd resca qual lapis qd  
 falsu e recte aut qd disjunctivae ho n e lapis vel  
 ho e aliqd aliud qual lapis qd in copulativis si una  
 tm opposit fit falsa tota copulatio e falsa in disjunctivis  
 aut si tm una fit vera tota disjunctio  
 verget vera si vero utraq regent vel regety figur  
 tunc n sunt usitata et ideo n regent regula quo ad  
 entes exclusi sibi so si utraq affirmant exponit  
 opposit copulativae priori infinita vel affirmativa  
 parti 2da uniti negativa et ex falso infinito ut  
 tm ho e raris id e ho e raris et nullu n ho  
 e raris 2do si utraq regent exponit disjunctivae  
 ut priore uniti affirmativa posteriore parti  
 negativa et ex falso infinito ut n tm ho  
 e lapis id e ois ho e lapis vel aliqd n ho n e  
 lapis. 3io si tm regety verbe exponit copulativae  
 priori particulari negativa vel infinita posteriore  
 uniti affirmativa et ex falso infinito ut tm subst  
 n e accidens id e subst vel aliqua subst n e  
 accidens et de n subst e accidens 4to si tm  
 regety figur exponit disjunctivae priore uniti ne  
 gativa posteriore parti affirmativa et ex falso  
 infinito ut n tm ho e ait id e nullu ho e ait  
 vel aliqd n ho e ait atq ex his oppositby semp

10.  
20  
30  
40



A. 7. De syllogis exclusivis.

prior d. prioris posterior exponens.

Hic positus quamvis in genere recte assignentur  
haec Syllogi & exclusivis nimirum tunc bene  
concludi si conditiones exponentes sequantur ex pro  
mixtura exponentibus aut si conversione prioris  
exclusivae fitque concludat in bona aliqua figura  
ta in particulari haec fere dici possent dicuntur

Ex 1<sup>o</sup>

go in Quid q. priori prioris in sola sa fira  
ex duab. Quibus exclusivis in forma seq exclusi  
nae ut tm ho canescit tm aut e ho q. tm aut  
canescit et serm tm audivens n. exibil q. se tm  
n. soluta e audivens go tm n. soluta n. q. se exi  
stis pbat haec regula q. servata hac forma n. in  
del. posse dari antecedens, verum et consequens fal  
su q. aut in alijs figuris n. in forma concludat p  
dari pt exemplis pt n. dari antecedens verum  
et consequens falis. Quidam 2do in sa fira

Ex 2<sup>o</sup>

so ex maiore uniti absoluta et minore exclusivae  
inferri conversione absoluta in fitque affirmativo q.  
cuiusmodi fitque pt resolvi in Barapti & conversione  
vel exclusivae ut ois ugnq. e alby tm aut e ugn  
ng go aut e albu. Ex hic si m. sic convertas  
ois ugnq. e aut eandem conversione inferri in  
Barapti in negativo aut tunc inferri si p. fit  
negativa pt n. resolvi in falsation conversione  
minoris exclusivae ut nullus ho e lapis tm aut e  
ho go aut n. e lapis minoris convertens e

De figuris exclusivis.

Ois ho e aut qua loco minoris posita habet  
 eadem conpso in seclapton si aut. m. fit excludens  
 negativa nihil concludit ut ois substa e auideas  
 tm auideas n e substa qo auideas n e ens.  
 Edo in figo negativo ex M. exclusiva et affir  
 mativa minore aut absoluta videt posse concludi  
 conclusio absoluta ut tm aut e rante nulli lapis e  
 aut go p nulli lapis e rantis qa resohit p conuer  
 sione maioris in Camestres in figo aut affirmati  
 vo hoc n fit ut tm aut e rante ois ut aliqs equus  
 e aut go e aliqs equus e rantis. Quidam 3io  
 in 2da figura o ex M exclusiva et minore  
 absoluta in figo affirto et negativo in tertio abso  
 luta ut tm aut e rante ois ho e rantis go  
 ois ho e aut hic. n. conuersione maioris conclu  
 dit in Barbara tm substa e e auideas se m.  
 hanc e auideas go in hanc n e substa hic. n.  
 conuersione maioris concludit in celareat. Quidam  
 4to in 3ia figura po ex M unati absoluta m. ex  
 clusiva in figo affirmatiue concludi absoluta ut  
 ois ho e rantis tm ho e rantis go rantis e  
 rante qa conuersione maioris concludit eade  
 conpso in 3a figura Edo in negativo maiore  
 negativa et absoluta minore affirmatiua et  
 exclusiva idem fieri ut nulli ho e lapis  
 tm ho e rantis go rante n e lapis qa con  
 uersione maioris concludit in 3a figura si aut  
 maior fit affirmatiua m. excludens negativa

om 3o

om 4to

Art: 8 De Syllogismis

1. concludit ut des substa & ens tm substa  
2. & accidens qd accidens n' e' ens.

Art: 8 De sigis exceptivis

Not: 10  
dista hom ab  
exclusivis.

Nota sigos exceptivos diu eos q constant  
exponit habentib: particula exceptiva huius  
modi e' proter, differunt aut ppones exceptivae  
ab exclusivis qd opnie distae exceptivae semp  
ponunt ante sub. (Cognitur d' uitalis ex  
ceptivis n' d' negativis qualis e' sic ho q lex  
arbitra e' r'ibilis) a quo eqm aligz contentu  
sub illo a participatione p' dicitur ut de act  
q' <sup>brutu</sup> r'acte brutu contentu in actu eqm de  
participet r'acte in exclusivis aut n' admittit ex  
clusu ad subu ut tm ho e' act id e' de n' ho n'  
e' act. Nota rdo quadruplity efferi exceptivas

Not 50  
ad r'ugly m' d' y

na' ne' signu' exipiens et uelut affirmantur  
e' tunc p'p'io exponit regulative p'iore uniti  
affirmativa e' ex luto infinito posteriore uniti  
negativa ut de act p'acty brutu e' r'ite id  
e' de act n' brutu est. r'ite e' nullu brutu

20

e' r'ite rdo aut solum signu' affirmaty q  
p'p'io e' contraria p'iori. exponit q' uo  
latine p'iore uniti negativa e' ex p'ho infi  
nito posteriore uniti affirmativa ut de act  
q' brutu n' e' irracte id e' nullu aut n' brutu  
hu e' irracte e' de brutu e' irracte q' d' aut

30.

utrunq' negaty. q' p'p'io e' contradictoria

ad e subalternata (ae) cuiusq; exceptio fit diffinitione  
 minore particulari affirmata et ex subto infinito posteriore  
 particulari negativa ut n se aut qd hoc n e biges id  
 e aliquod aut n ho est biges ul' aliq; ho n e biges  
 sto aut tm negat signu qua ppositio e contradictoria  
 se subalternata riva subcontraria sive habetq; opposit  
 falsam dicit diffinitione minore particulari negativa et  
 ex subto infinito posteriore parti affirmata ut n se aut  
 qd hoc est quadrages id e aliquod aut n ho n e somn  
 pes ul' aliq; ho e quadrages. Dicendum so in fctio h.c.  
 ex duob; exceptivis n seq in forma comparat excepti  
 vel nq; exceptio tenet se ex parte maioris extremi et  
 hoc n pt e in utraq; comparatu et licet tenet se ex  
 parte minoris etia tunc n fieret confio exceptiva qd  
 modu n ingreditur confione. Dicendum rto tunc reale ha  
 bere fitq; exceptivum qd exceptio fit a participatione  
 maioris extremi et id qd recipit continet sub minori  
 extremo ut aic substa qd inuagorea e machis at  
 qd e existens est substa qd se p se existens qd substa  
 inuagorea e maate n aut qd se uirens qd aut e sine  
 suba ois ho e uirens qd ois ho qd aut e sine sensu  
 aut n n continet sub hoic.

qto.

om p.

om q.

De principij fortissimi filij.

Principia fortissima filij sunt illa qby filij imperfecti  
 et perfectos pstant. Boni hanc principia sunt triplura / un  
 e qd batis ostensura et redutio q tunc fit in ex pponitq  
 imperfcti filij aut sine conversione alicuius qm hie aut  
 conversione alteriq; aut utriusq; in test; p filij pfectu  
 figurae conclusio imperfcti aut eius conversio ex qua  
 rinde p conversione ipsa confio negata habet; rdu

qto.  
 3. p hanc pma.

Quest: 6 De inuentione medij & potesta:

20

De inuentione ad impossibile quod falsum impossibile ita reuocatur ad aliquem modum directum se firmiter ut tunc non inferatur conclusio in seipsum vel eius conuersa sed aliqua propositio conueniens tunc contradictoria alicuius propositio quod fuit in falsum impossibile aut alias aliquid aperte falsum ex cuius falsitate concludatur quod falsum et verum se firmiter falsitas alicuius propositio tunc est propositio quod falsum impossibile propositio et falsum ex propositio tunc sine constanti medio singulari et ostensione tractatus in insti. c. 25 et sequenti et deductione ad impossibile c. 27 et probatione per oppositio in c. 28.

30

Questio 6 de inuentione medij potestatis et utriusque falsi

De inuentione medij uide for. b. insti. c. ultimo pro optimam rationem inuentionis medij putamus hic operatur tunc quous est regule tunc figuram et modorum cuiusque figura de potestatis agit c. 31 quod ad uicia notandum est uicia falsi non ideo sic dicitur quod falsum ex sua natura inuenitur sed tunc ex alia uia male inuenitur falsum potestatis assignatur ab fide in uicis potestatis tunc a potestatis principii et quod in insti. c. 13 etiam in eadem ut eadem de quo ibidem c. 15 notatur est fallacia contrariae operis quod quod induitur ad opinandum contrarium illius quod ante opinatur et non conuenit ut si quod cognoscatur potestatis in se autem et ignorat eam in se sensibile et tunc fecit ambo se autem et impossibile in se alium puta hoc tunc poterit fieri hoc falsum se autem et potestatis uis hoc et autem quod omnis hoc est potestatis tunc hic nulla sensibile est potestatis omnis hoc est sensibile quod nullum hoc est potestatis in posteriori non cogit

not:

10

20

30

et Vitijs Syllogi. Quas: 7. § divi: figi. 202

aliquo opinari contrarium prioris figi ex eo quod igno-  
ret sensibile esse substantia aeternam inter verba figi rursus  
rari possunt reliqua cognitiones § qd for. agit 1-8.

Quaestio 7. De divisione figi.

Dividit 10 figi generalissime prout ratione formae Dico 1a.  
et modi in figas triu figurarum et modoru in eis de  
figuris eto ratione evidentia in figas p textos q sunt 2a.  
modi directi prima figura et in p textos q sunt in  
textu se et reliq eto et zia fira. zio ratione ma. 3o.  
verba una qua versat figi in demonstratione qd  
una ma remota topica q una p babile psona agran  
p q una apparente remota sophisticum qui una  
apparente p babile atq haec diviso quamvis quia fit  
in textu horu videt figi in gen analogu quonia  
sunt ho figi et ho abipine ita pseudographus est  
umbra demonstrationis et sophisticus umbra topici  
et convenit illis p pny et posteriq prior n. i  
ma remota qua eius umbra qto ratione ma ex  
p seu pponit ex qd componit figi dividit 10 in abso. 4to.  
luta et modale 2o in simplicem et coniunctu zio in Dico figi.  
redu et ex obliq quarto in reduplicativu et n reu  
duplicativu in exceptivum et n exceptivum sto ratio  
ne ma remotae seu terminu simplicem in figu eoru q  
constat medio unti et expositivum q constat figi.

Quaestio ultima § ceteris agitur

Nota 10 quod ad inductionem. Inductio § aggregio a figib. 4to 10  
ad unte ita fates 10 toporum c. 10. atq in hoc differ  
a figo et antinematate q pcedunt ab unti ad parte

Quaestio ultima de ceteris argutibus.

et ab exemplo quod procedit a ficti ad fictare.

Not 2<sup>o</sup>.  
inductio exeg<sup>o</sup>:

Nota 2<sup>o</sup> inductio exeg<sup>o</sup> potest constitui s<sup>o</sup> ut ponatur  
oia inducta in antecedente et tunc et quod conseq<sup>a</sup> factis  
sed n<sup>o</sup> argutio in nihil ponatur in antecedente q<sup>o</sup> in ponatur  
in consequente oia n<sup>o</sup> inducta simul sumpta aequivalent  
suo uirtuti 2<sup>o</sup> ut n<sup>o</sup> ponatur oia inducta in antecedente  
et tunc inductio e<sup>st</sup> argutio q<sup>o</sup> ponitur aliquid in antec<sup>o</sup>  
dente q<sup>o</sup> n<sup>o</sup> ponitur in consequente sed aduente exeg<sup>o</sup> po<sup>o</sup>

2<sup>o</sup>.

Inductio exeg<sup>o</sup> potest  
in posse aliqua inducta in antecedente s<sup>o</sup> et hic mod<sup>o</sup>  
usitatus e<sup>st</sup> ponendo nude ipsa inducta ut in die hoc  
art<sup>o</sup> e<sup>st</sup> adrupes et illud e<sup>st</sup> sic aliqua alia q<sup>o</sup> oia  
et haec inductio licet sit argutio t<sup>o</sup> n<sup>o</sup> e<sup>st</sup> factis conseq<sup>a</sup>  
n<sup>o</sup> antecedente potest negari conseq<sup>a</sup> reo ponendo inducta  
in hoc aduente quatenus aliquod inductum e<sup>st</sup> simile aut  
eiusdem generis ut hoc art<sup>o</sup> est adrupes quatenus e<sup>st</sup>  
simile aut ceteris artibus et illud art<sup>o</sup> e<sup>st</sup> adrupes eode<sup>m</sup>  
modo q<sup>o</sup> de art<sup>o</sup> e<sup>st</sup> adrupes et haec inductio e<sup>st</sup>  
quod factis semper enim q<sup>o</sup> antecedens conuenit conue<sup>n</sup>  
dere et conseq<sup>a</sup> et n<sup>o</sup> uidetur pprie argutio idem  
n<sup>o</sup> uidetur quasi ex seipso colligi na<sup>m</sup> fortitudo e<sup>st</sup> d<sup>o</sup>  
care fortiter e<sup>st</sup> hoc quatenus e<sup>st</sup> similis aut alijs inductis  
uidetur a<sup>o</sup> dicere oia inducta huius speciei sunt hoc.

2<sup>o</sup>.

Not 3<sup>o</sup>.

Nota 3<sup>o</sup> inductio reduci ad figuram q<sup>o</sup> maiori  
ponatur principium quo uirtus inductio quod e<sup>st</sup> hoc  
quod conuenit alijs quatenus sunt similia ceteris  
aut in eode<sup>m</sup> genere id conuenit toti generi quo  
ad entimema, Nota 3<sup>o</sup> e<sup>st</sup> imperfecta figura procedens  
et ab uirtute ad ficta 2<sup>o</sup> entimema reduci ad figuram  
additione illius propositionis i<sup>o</sup> subiecti ut in hoc entimema  
memate uirtus e<sup>st</sup> laudanda q<sup>o</sup> iustitia e<sup>st</sup> 7 cau.

Nota quo ad  
entimema.